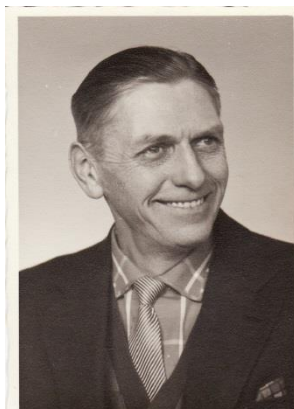

Min far

Mejerist Johannes Peter Værum Sørensen.

Født oktober 1908 - død april 1988.

her 54 år

Han var manden i huset.

Hvad han sagde, var rigtigt. Han tænkte før han svarede.

Han var sund og stærk.

Han var alvidende til det allersidste.

Han blev enkemand i 1946, da min mor døde efter mange års sygdom. Hun blev kun 34 år.

Jeg sad tit ved min mors seng. Hun holdt mig i hånden og ville gerne jeg skulle synge for hende. Trods sygdom og afkræftelse sang hun stille med. Hendes yndlingssang var "Jeg vil bygge en verden".

Mor og Far, Lilli, Margit, Åse

mor og far lilli åse margit
alle i søndagstøjet
1938 eller 1939

Min far læste meget. Horsens Avis, og senere Horsens Folkeblad, som kom til døren.

Jyllands Posten blev købt hver søndag. Jeg blev ofte sendt til Nørretorvs Kiosk. Med mig fik jeg en gammel avis, som skulle beskytte den ny mod regn og slud. Jeg hadede, at jeg skulle pakke avisen ind inde i kiosken, men gjorde det pligtskyldigt. – Når jeg kom hjem med avisen, blev han salig i blikket, lagde sin hånd på mit hoved og sagde: Godt maggidut! Så gik han i stuen, tændte sin pibe, og lagde benene over kors. Derefter sagde han højt: Så vil jeg have ro. Han havde et kolossalt behov for at læse. Lånte bøger på biblioteket. Der var ikke midler til at købe litteratur.

Hans tro, mente han, var ikke en Gud værdig. Hans religion var hans arbejde. Religion er roden til alt ondt! Arbejdsløshed er roden til alt ondt! De ord har jeg hørt ham sige så mange gange.

I arbejdet brugte han sine kræfter, og var der overskud til mere, var det bøger, som han slugte med begærlighed. Tit var jeg med ham på biblioteket for at låne bøger. Biblioteket lå dengang i Kildegade i den østlige ende. Jeg tror det var samme sted som møbelhandler Bleis senere havde forretning. I alle sine år var han ugentlig låner på biblioteket. Han blev i en meget ung alder politisk interesseret og har været det hele livet. Fulgte med i radio, dagblade og TV.

Kommunismen harmonerede han vist mest med. Han var Aksel Larsen tilhænger. De sidste år af hans liv skiftede han til Socialistisk Folkeparti. Jeg husker han godtalte Gert Petersen.

Min fars forældre Ane Marie og Peter Værum Sørensen. De fik 12 børn. Seks piger og seks drenge.

De 12 børn med deres forældre
foran ejendommen Fredenshjem i Boes.

Set fra venstre i forreste række: Augusta, mor Ane Marie, Gertrud, far Peter Værum, Alma.
Anden række drengene: Rasmus, Søren, og længst til højre Jens, Johannes, Kaj.
Bagest: Emilie, Christian, Marie, Jane.

(Herunder ses, Ane Marie og Peter Værum Sørensen, min fars forældre, ved deres første gård med fire af de tolv børn. Ejendommen er nedrevet for mange år siden. Den var beliggende i Ørting ved Odder. Der var 4-6 tønder land jord dertil. Det er min farmor, farfar, deres ældste datter Marie, Emilie, Jane og Kristian der er på billedet. Billedet er sikkert fotograferet ca. 1903).

Min fars fødehjem Grobshule.
Grobshule ligger ved landsbyen Fensholt lidt vest for Odder.

Jeg refererer hvad min far har fortalt mig i begyndelsen af 1980'erne, som jeg optog på min båndoptager under vores snak.

Citat:

*De gamle nåede aldrig nogen særlig gevinst ved slæbet, men de fik en børneflokk på tolv.
Det var rigdom for dem.*

Vi børn hjalp til på "det lille sted" efterhånden som vi voksede op. De ældste børn passede de mindre. Min mor vaskede og strøg for naboerne, og som tak fik hun en lille skilling, somme tider en høne, grønsager, kartofler, bær, af og til et grisehoved, som hun kogte suppe på, og lavede sylte og lignende.

Når mor kom hjem, sidst på dagen, var hun af gode grunde træt, men ikke irritabel på os børn eller mand - aldrig! Hun serverede maden, som hun omhyggeligt havde forberedt om formiddagen. Hun var stolt af sine unger, havde øjnene åbne for hvert fremskridt, hvert enkelt barn viste.

Hun syede selv tøjet. De mindste overtog de større børns tøj. Sådan var det helt igennem. Intet gik til spilde, men

blev syet om og pyntet op. Vi børn var glade for det - vi kendte ikke til andet.

Fatter havde nok at se til på gården, selv med en lille bestand.

Da der selvfølgelig skulle en del penge til at mætte 14 munde om dagen, havde fatter fået arbejde som arbejdsmand ved jernbanen. Det gav ekstra til de sultne børn.

Efterhånden som vi børn blev større, blev vi sendt hjemme fra. Vi skulle ud at tjene, som det hed. Det kom vi fra det 10. år. Vi blev alle ansat på gårde – i et par år. Jeg vogtede får, og gik ellers til hånde med arbejdet på gårdene. Når den ældste holdt i pladsen, var der altid en lillebror der kunne overtage.

Den ældste af mine brødre kom i lære som mejerist og det kom jeg også. Pigerne, mine søstre, var dygtige på hænderne. Kun én af dem fik en rigtig uddannelse, som handskemager. De andre blev ansat på gårde og derefter hurtig gift. Min ældste søster kom til København, og tjente hos en familie. Hun blev gift med en stenhugger.

Vi var tit i kirke om søndagen, da jeg var barn. Siden har jeg ikke haft ønsker om det. Kun når jeg har været tvunget. Til barnedåb, konfirmation og lign.

Citat slut.

bagest fra venstre: Augusta, Jane, Alma
forrest: Marie, Gertrud, Mille
(der er tyve års forskel på den yngste Gertrud og den ældste Marie)

17. OKT. 1935

Daabsattestfor *Johannes Peter Vorum Lorensen.*Fødesogn og -herred *Grobskule, Torrild Sogn, Hads Herred.*Fødselsaar og -dag *1908 (otte) 15. (femtende) Oktober.*Kirken, hvori Barnet er døbt eller fremstillet
efter Hjemmedaab *Torrild Kirke.*Daabsaar og Daabsdag samt — hvis Barnet
er hjemmedøbt — Aar og Dag for Frem-
stillingen i Kirken *1909.
28. (otte-og-tyvende) Marts.*Forældrenes fulde Navn og Stilling *Gaardejer Peter Vorum Lorensen
og Hustru Ane Marie Clausen.*

Overensstemmelsen med Ministerialbogen bevidnes.

den *7. Marts* 19*32.**Th. Spang-Petersen*
Sognepræst.

Statens kontr. Papir, Stofkl. I, Styrkekl. II.

Nedenstående er fra bogen, som jeg sendte rundt til far og hans søskende i 1969
her følger, hvad min far har skrevet om sit liv og levned.

Korsens d. 10-4-1984

Kære Margit

Når jeg nu er færdig om at skrive i din Bælg, så er det jo lidt vanskeligt for mig; for det første har jeg jo altid haft en endelig haandskrift og dernæst må vi jo huske paa, at jeg i min skoletid kun har læst den dengang gangse Retsskrivning, hvor alle Skatteord jo skulde skrives med stort; så det vil jo næsten nok blive en underlig blanding af nyere og ældre skrivemåte. dernæst synes jeg jo at der allerede er skrevet en hel del om vi tør hende så det vil jo nærmest blive om mit eget liv jeg skal skrive.

fra mine allerførste år husker jeg jo selv sagt ikke så meget, men det første jeg svagt erindrer var, at jeg blev hentet hjem fra adler søgehus, jeg mener det er blevet sagt senere at jeg kun var 2-3 år dengang, og at jeg havde været indlagt fordi jeg var blevet lidt af en skind, over det ene øje. Derefter husker jeg ikke noget nærmere indtil jeg begyndte at gå i skole. det var i Bæls skole ved en lærer Bosen som jo godt nu og da kunne finde paa at give os en paa siden af hovedet det var en dag ikke så længe så har han jo nok fået et lille lømsk smæk vi fik derefter en lærer Olsen som også til var rap paa fingre

2

da jeg var 9 $\frac{1}{2}$ aar fik jeg min første plads.
 som Hjorddræng kaldtes det dengang d. v. s. jeg skulde
 passe Køer og Fær om Sommeren paa en nabo-gaard
 det fik jeg kost og Logi og 60 K^{re} for, for det halve
 aar fra 1ste maj til 1ste November.
 naar saa Sommeren var forbi skulde jeg igen
 hjem, for om Vinteren skulde Børn i enken Kl.
 som jeg jo hørte til gaa i skole 4 dage ugentlig
 mens 1ste Kl. kun gik 2 Dage i egentlig om vinteren
 om sommeren var det omuendeligt vel nok fordi
 der blev taget hensyn til vejret det var jo
 paa landet og vel ogsaa fordi at saa kunde
 de større Børn være til større nytte derhjemme
 om sommeren hvor der jo var mest arbejde at
 udføre paa Gaardene. Denne Hjorddræng-plads havde
 jeg i to samre men jeg var nu blevet saa stor
 at jeg ogsaa kunde være til lidt nytte om
 vinteren, saa jeg skulde altsaa fortsætte
 efter November men det blev nu ikke saa
 længe for da vinter solgte Fær gaarden
 i Bæls og købte Skindbælggaard i Tysregod
 saa flyttede jeg jo med derud det var forøvrigt
 paa Forbruds 5 aars fødselsdag vi flyttede.
 Jeg husker tydeligt at Kristian og lidt Børn
 blev flyttet medtaget fra Ry st. til Brønd
 mens Frederik og jeg skulde høre derud med
 Hestene og Hænsene, det var vel sagtens overført
 for at spare Togtransporten det gik jo
 langsomt og jo længere vi naaede frem des ~~længere~~
 senere gik det for Hestene blev jo trods mon
 vi klarede det paa en Dag.

Paa Linnébørggaard var jeg kun hjemme i to mdr
 det hed sig at vi knægte ikke kunne forliger,
 men jeg tror nu snarere det var fordi der var
 en mnd mindre at møde, hvis jeg igen
 kom ud og fik en Plads, saa jeg selv kunne
 tjene piden. Jeg fik igen en Plads ved en
 af skolerne, men det var en kaardere plads
 for dels skule vi op kl. 20 minutter før fem
 for at naa at faa maltes kærne og faa
 morgenmaden med paa mejeriet og dels
 skulde jeg have kærne paa marken inden
 jeg skulde i Skole og det var det jo en
 helt anden Egn; hvor Bønderne arbejdede
 længere om aftenen. mens vi boede
 i Boes var almindelig fyrstekl. kl. 6 men
 her ikke vesterpaa var det først ved 7-8 Tiden
 at markarbejdet var slut. Denne Plads
 havde jeg kun et halvt aar og saavidt jeg
 husker fik min lidt yngre Bror Jens den
 næste sommer. jeg tog da plads ved
 en anden skole som var ungkarl og
 havde sine gamle forældre til at
 holde hus for sig. Faderen døde mens
 jeg var hos dem; jeg kan ikke huske
 hvor stor Lønnen var men vi regnede
 altid med at $\frac{1}{3}$ af årslønnen var for
 Vinteren og $\frac{2}{3}$ var for Sommerhalvaar
 den plads havde jeg til jeg blev konfirmeret.
 Jeg fik en guldbelegget Urkade af min Fars
 i Konfirmationsgave, for mine konfirmati-
 onspenge havde jeg et Lønnear.

Jeg var nu blevet saa gammel, at jeg skulde
 til at tænke paa fremtiden.

Jeg vidste med bestemtthed at Landmand vilde
 jeg ikke være; saa jeg forespurgte i Bst og Vest
 om en læreplads og da min eldste broder
 Kristian jo var mejerist og dengang var
 ansat paa et mejeri i Fakse skaffede han
 mig læreplads paa Laarby mejeri hvor han
 selv havde været ansat. Og da mejerifaget
 jo var det eneste fag hvor unge mennesker
 kunne spare kost og logi og lidt penge
 tog jeg det med glæde; jeg fik 20 Kr mdt.
 det første aar. Men saa vilde skolen
 at der skulde ny hestyrer paa mejeriet
 og det ovrigt mandskab ikke vilde arbejde
 for ham, vilde jeg jo være solidarisk
 med dem og vilde heller ikke; saa jeg
 søgte en anden Plads og ham saa til
 Skanmen mejeri ved Viborg. Der var
 jeg ikke glad for at være, der var
 saa mange missionsfolk der paa egen
 og det var ikke lige mig. Jeg tænkte
 at mens jeg var der havde jeg en dag
 hængt af min far som vel nok helt
 tilfældigt var paa en rundrejse og
 besøgte sine Børn lidt anende at det
 skulde blive sidste gang jeg saa ham
 i levende live, for en maaned efter døde
 han 66 aar gammel af Lungesygdom
 det var jo før Ponesilimts tid og en saadan
 sygdom var dengang næsten altid dødelig.

Jeg sagde min glæde op for 1ste Marts, men
 kunne ikke finde anden plads og tog derfor
 til Horsens, hvor min mor i mellemtidens
 havde købt et malteudsalg i Kattensvej Nr 13,
 efter at hun havde solgt Ejendommen i
 Thyregod. Jeg var i Horsens et halvt år det
 var vinteren 1925-1926 jeg tog forfærdeligt arbejde
 som kunne ^{gives} en lille skilling blandt andet
 havde jeg en plads som bød ved en have
 i Hersteddam. Jeg fik saa for 1ste Maj 1926
 forsat læreplads paa Grønge Møjeri paa
 Lolland. Der var jeg glad for at være
 og det var gamle, men flinke mennesker der
 oplevede jeg den bedste tid af min ungdom
 men alting faar jo en ende og da Lærings-
 løven dengang krævede at man skulde lære
 ogsaa arkeltanning indenfor den fire års-
 læretil ved Møjerifaget, maatte jeg
 endnu en gang skifte plads, for at saa
 dette. det var dog ikke noget problem for
 min Chef ringede bare til en halve saa
 var det i Orden. det blev saa i Otterbo
 jeg fik udlært; men ogsaa dengang
 var der stor arbejdsløshed og alle pladserne
 som udlærte Møjerister der paa Møjeriet var
 besat og nu skulde jeg jo selvagt have
 Løn som færdigt udlært Møjerist d. s. jeg
 skulde have cirka 60 Kr mere om maaned
 i Løn og det kunne der dengang ikke blive
 raad til. jeg sagde saa og fik arbejde paa
 Falling. mejeri ved Rødder det varede 9. Mdr

5 B

saa nog jeg uklar med Bestyreren og efter
fælles overenskomst afbrød vi arbejdsforholdet
forøvrigt det eneste sted jeg havde været igennem
har forladt en Plede i Ufide.

Da stod jeg saa der og havde ingen arbejde
og undersættelse var der ikke noget der hed
dengang; jeg tog saa lidt arbejde her og der
hvor der var en skilling at tjene men jeg
kunne ikke tjene nok til at leve af og
min mor kunne jeg jo ikke saadan ligge
til byrde, saa det endte med at en ven
af jeg gik en tur paa valsen som det
hed vi fagtede os frem og fik nogle
dages arbejde først og her og siden fik
vi jo da, nattelegi var jo Sammenhæng
i en lade og sammentider i en kostald.
det endte med at vi igen tog til Horsens
og jeg fik saa arbejde paa en Margaritum-
fabrik, Fabrikken Harkia som dengang var
etableret i Døkningsgade der var jeg i 6 1/2 år
men saa vandrede Fabrikantens sønner til og
de manglede jo som alle andre unge arbejde
saa jeg blev jo sagt op til fordel for dem,
mens jeg var der paa Fabrikken lærte jeg
min kone at kende og vi blev gift
d. 2den april 1932. Hun hed Mette Marie
Jørgensen og var født d. 28 Juni 1912 som
Datter af Landmand Peter Nikolaj Jørgensen
og Hustru Hirtine Jørgensen i Selbjerg
ved Skive. Vi levede en lille Lejlighed i
Smøkegade nr 55^{III} hvor vi boede det første
halve år vi var gift; men fik saa en

6

bedre ligest paa Stabulvaredele Nr 102 st. fr. hvor
vores eldste Datter Lille blev født d. 16 Juli 1933
hendes opvækst foregik i Hovsens og hun blev
i byens alderer gift med Ole Herlev.
vor næsteldste Datter Aase Torum Jørgensen
blev født den 18 Februar 1935 ogsaa paa
Stabulvaredele Nr 102 hun blev ogsaa gift
i 20 års alderen hun var den der først fødte
mit Barnebarn Lisan som jo selvfølgelig blev
min elskede næsten af mit Liv.

vor tredje datter Margit Torum Jørgensen
blev født i Smedegade Nr 67, hvortil vi da
var flyttede d. 30 Maj i 1936. hun blev ogsaa
gift i byens alderer med Thorkild Gade.
Min hustru døde den 10 December 1946 i en
alder af hun 34 år men hun var syg de
sidste 4-5 år hun levede.

Jeg gruede saa først at engagere en
Hushjælperinde det varede et års tid
men det var der ingen fremtid i
hverken for mine Piger eller mig.
saa skaffede jeg hende en anden Plads; og
jeg arbejdede dengang paa Harens andels-
mejeri hvor der samtidig arbejdede en
Enkefru Anna Sofie Hansen. Vi havde i
samtale om vores private forhold
og det viste sig saa at hun havde en
søn Eli Plenslager Hansen som var
født nogle få måneder efter sin fars
død og som selv maatte staa op og
gaa i Børnehave eller var det Skole

7

og da mine tre piger jo ogsaa var
 alene hjemme, faldt vi det vist begge
 som en naturlighed at vi slog os sammen
 og delte det der kunde blive at dele og
 saa var haardt hendes drenge og mine
 piger redde for at gaa alene og naar
 hun saa blev hjemme og passede det der
 saa kunde jeg igen sørge for en
 indtægt til os at leve af. Det gik ogsaa
 godt, jeg fik anstaltte paa Hølling & Søn
 hvor jeg arbejdede i ti Aar, forøvrigt
 den bedste tiårsperiode i mit liv.
 Jeg har senere været ansat som Kedelvarmer
 paa Jydsk Kulsyre og Tærfabrik i 12 1/2 Aar
 hele tiden som skiffholdsarbejder i
 3 halde skift det var meget usundt men
 jeg slap da heldigvis fra det den blev
 saa solgt til et engelsk firma og nedlagt
 jeg søgte saa og fik midlertidigt arbejde
 paa Paul Petersens Sabotefabrikker ogsaa
 her i Århus det varede i 15 mdr.
 indtil jeg fik fast stilling paa
 Raahmans papirfabrikker, som Kedelvarmer
 der blev jeg saa i cirka 5 Aar; men
 holdt saa op da jeg blev 67 Aar og
 kunde gaa paa Folkepension.

din Far John V. Henn

Skudsmaalsbog

for

Johannes Peter Varnum Hansen

Pris: 20 Øre indbunden.

Godkendt i Henhold til Justitsministeriets
Cirkulære af 27de Januar 1880.

Kjøbenhavn.

Forlagt af J. S. Schultz, Atticetfab.
Kaes i G. E. C. Wads Boghandel,
Vimmelskæftet 32.

8

af den Gældende, som i Almindelighed forholder sig
saaledes, som det er angivet i den

Indledning til den Gældende, som i Almindelighed
forholder sig saaledes, som det er angivet i den

Indledning til den Gældende, som i Almindelighed
forholder sig saaledes, som det er angivet i den

Indledning til den Gældende, som i Almindelighed
forholder sig saaledes, som det er angivet i den

Kjøbenhavn, den 17de Januar 1880.

J. S. Schultz.

20 Ør.

Johannes Peter Varnum 9
Hansen er født i Torvald Sørensen d.
15 Oktober 1908, død i Torvald
Skifte d. 28 Marts 1909 og konfirma-
ret i Thyregod Skifte d. 10 Oktober
1922.
Thyregod-Vester 3-10-1922
Pastorat.
Sahl.

Efterfølgende anbefalinger:

(denne er fra mejeriet "Korsvej" pr. Låsby som 1. års elev)

Johannes Warming har opholdt sig her
paa Mejeriet som Elev fra 1ste Novbr 1923
til 1ste Novbr 1924.

Han har i den Tid udført den skøn slæbt
og ellers deltaget i alle forfaldende Arbejde
i Mejeriet, og altid udført det ham pålagte
Arbejde til min fulde Tilfredshed. Han er en
flink ung Mand med gode Evner, og det er
min Overbevisning, at han gennem videre
Uddannelse kan blive en dygtig Mejerist.
Jeg kan kun give ham min bedste Anbefa-
ling.

Mejeriet "Korsvej" pr Låsby den 1ste Novbr 1924

Hans P. Hansen
Best.

Korsvej Mejeri Låsby

MEDDELELSE	
Til Hr.	Fra Mammen Andelsmejeri
JACQUES STØTTRUP, VIBORG	Telefon 5. pr. Bjerringbro. Telefon 5.
	Den 14/3 1928

Johannes Værn Sørensen har opholdt sig her paa Lejre siden
fra Nov. 1924 til Nov. 1925 som Læge Her blev; han var i den
tid mest beskæftiget sig med Hækeriside Pasning samt
Havning af St. dealk og forøvrigt var han hjælpsom overalt i
Lejre.

Johannes havde et godt Hænderlag til Lejre, som han
ogsaa udførte med Lyk og Interesse. Tilleg lærte jeg ham at
Kunde som et ærligt og godt Menneske der sagde Sandheden,
selv om den Kunde var ubehagelig og ved Lejre som i
Privatlivet var han meget flink og behagelig at omgaaes, og som
Kunden var han anbefalet.

J. Sørensen.

Billeder af Mammen Mejeri

Grænge Mejeri

Anbefaling for

Johannes Venum Jensen
 har været her hos mig som Elev
 fra 1. Mai 1921 til 1. December 1922
 han har i den tid deltaget i alt Mejeriarbejde
 samt passet Jernets og Lyrens Behandling
 Johannes Jensen har altid udført
 sit Arbejde til min fulde Tilfredshed
 han er en flink rolig ung Mand
 som jeg vil anbefale paa det bedste
 til hvem som kan have brug for
 en Dygtig Mejerist.

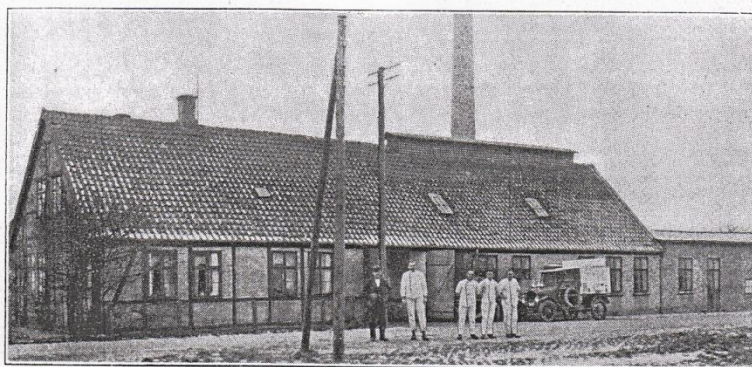
Grænge Mejeri
 St. Paulsen Bestyrer

Herunder ses Grænge Mejeri, og Mejeribestyrer A. Poulsen, der skrev min fars anbefaling.

(Se i øvrigt side 11, hvad min far skrev om at være på Grænge Mejeri)

Grænge Andelsmejeri.

Post- og Jernbaneadresse: Grænge. Telefon: Grænge 29.

Oprettet 1885. Brandforsikring 120.500 Kr.
Ejendomsskyld 30.000 Kr.

280 Leverandører med ca. 1500 Køer, heraf
20 med over 20 Køer.

Kulfyring. Elektrisk Belysning fra eget Værk.
Mejeriet er monteret med Indvejningsvægt og
Bismær Udvejningsvægt fra Buaas, Silkeborg

Smørvægt, Danske Mejeriers Maskinfabriks
Pasteuriseringsapparat og Forvarmer, Sabroe
Kølemaskine, Titan Centrifuge, Sabroe Kedel
(1906), D. M. M. Dampmaskine, Dynamo fra
Bruun & Nielsen, Nykøbing.

Der anvendes hovedsagelig fortinnede Trans-
portspande.

FORMAND

Rasmussen, Rasmus, f. 10. April 1864 i Grænge,
Søn af Landmand Jens R. og Hustru Dorteia,
f. Jørgensen. Gift 2. Dec. 1898 med Eva Marie
R., f. Christiansen.

Uddannet som Tømrer og ved Landvæsen,
Elev, Nr. Ørslev Højskole 1888—90, Tømrer-
mester og Landmand. Medl. af Toreby Sogne-
raad 1913—21, fh. Medl. af Menighedsraadet og
af Bestyrelserne for Brugsforeningen og Elek-
tricitetsværket, Vurderingsmand for Husmands-
brandkassen, Formand for Grænge A/M 1921.

Adresse: Grænge.

BESTYRER

Poulsen, Poul Ludvig
August, f. 16. Aug. 1859 i
Herridslev, Søn af Gaard-
ejer Anders Poulsen og
Hustru Marie Kristine, f.
Pedersen. Gift 26. April
1889 med Mariane Han-
sine P., f. Andersen.

Ved Landvæsen til 1888,
uddannet ved Mejerivæsen
paa Toreby, Skovby og
Frejlev A/M, Mejeribesty-
rer paa Grænge A/M 1889.

Midtllands Andelsmejeri

Maribo

Telefon Nr. 57

Maribo, den 22 Juni 1929.

Johannes Varum Lorenzen har optrædt sig
for paa Mejeriet som 4' Stars Blev fra
1de November 1927 til 1de Maj 1928.
I den Tid deltog han i Osteløbsingen
samt vjæde Økser og kvægs Arbejde
han udførte tilfredsstillende. Derfor
var han Medhjælper her i ca 2 Mdr.
under Mejerietsernes Commerce.

Midtllands Andelsmejeri s. Maribo
Phutinger.

Herunder ses Midtllands Andelsmejeri i Maribo, og bestyrer Ludvigsen, der har skrevet ovenstående anbefaling.

BESTYRER

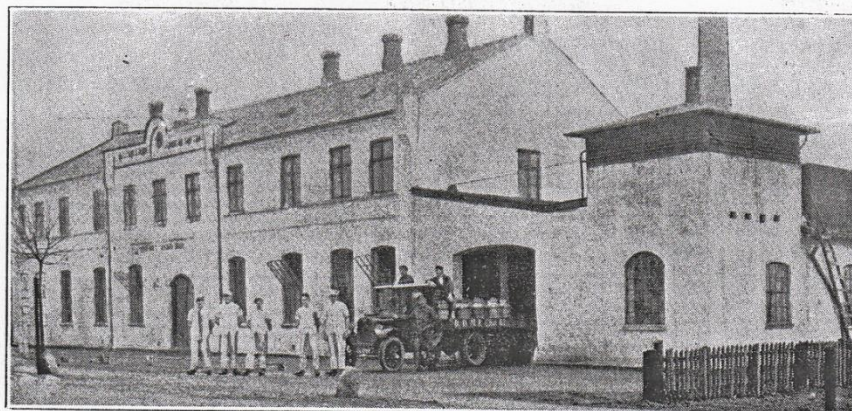
Ludvigsen, Aksel Immanuel, f. 16. April 1888 i Vind, Ringkøbing Amt, Søn af Lærer K. Ludvigsen og Hustru Marie, f. Petersen. Gift 16. Okt. 1914 med Emma L., f. Larsen.

Elev paa Andelsmejerierne Pederstrup paa Fyn, Granly, Bofferhøj og Damkilde, Mejerist flere Steder, Elev, Dalum Mælkerskole

1910—11, Førstemejerist paa Midtllands Andelsmejeri 1911—13, Mejeribestyrer 1913. Medlem af Bestyrelsen for Maribo Amts Mejeristforening. Guldmedaljer 1928 og 30, flere Sølv- og Bronzemedaljer, Vinder af Blauenfeldt & Tvedes Sølvskjold og Medvinder af samme Firmas Vandrepokal.

Midtllands Andelsmejeri.

Post- og Jernbaneadresse: Maribo. Telefon: Maribo 57.

Oprettet 1888. Ombygning og Udvidelse 1921 under Medvirken af Statskonsulent A. P. Hansen og Arkitekt Chr. Wm. Christensen, Maribo. Brandforsikring 183.700 Kr. Ejendomsskyld 90.000 Kr.

270 Leverandører med ca. 2600 Køer, heraf ca. 40 med over 20 Køer, 230 med 4 Køer eller der under.

Kulfyrring. Elektrisk Belysning.

Mejeriet er monteret med Sinus Indvejningsvægt, 2 Paasch & Larsen, Petersen og 1 Buaas Udvejningsvægte, Silkeborg Smørvægt, 2 Decimalvægte, Pasteuriseringsapparater 1 P. & L., P. (1926) og 2 Buaas (1924 og 28), P. & L., P. Forvarmer (1926), Sabroe Kølemaskine (1921), 3 Alfa Centrifuger (2 — 1918 og 1 — 1928), 2 P.

	Indvejet Sød Mælk	Solgt Mælk og Fløde	Smørproduktion
1912—13.....	4.02 Mill. kg	—	} solgt Fløden
1913—14.....	4.27 —	—	
1914—15.....	4.30 —	—	
1927—28.....	5.95 —	—	245.377 kg
1928—29.....	6.15 —	—	244.918 —
1929—30.....	6.39 —	—	257.409 —

Falling Mejeri

Tiden på Falling Mejeri (se min fars notat 5, og 5B, side 11 og 12)

Efter tiden på Falling Mejeri blev han indkaldt på session.

II. 28. 10

Tjenstedygtighedspas.

Johanne Peter Verum Lørensen, Tørrer
 af Lægdsrullen for 2 Udskrivningskreds Lægd, Bogstav *238* Nr. *42*
 født i Aaret 1908, som i Henhold til Regulativ af 19. Juli 1912 Post III
 Litra *E* Nr. 5 anses for stedse uskikket til al Krigstjeneste, er ifølge
 Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912 udslettet af Rullen.

Udstedt uden Betaling.

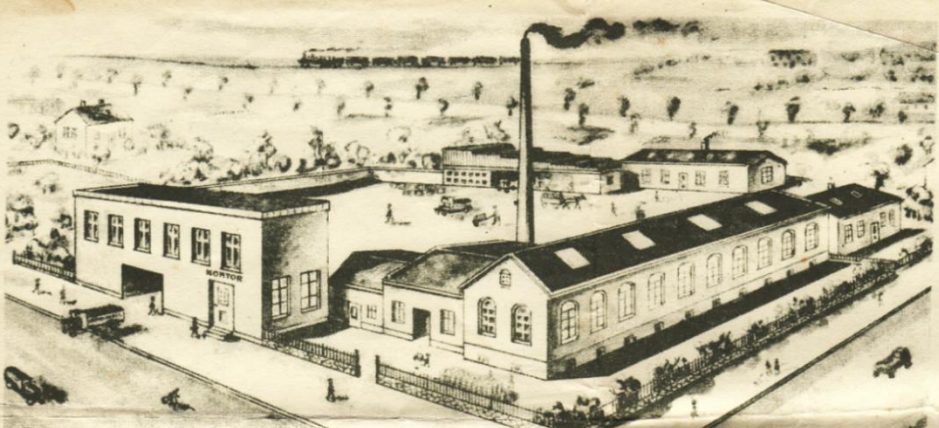
2' Udskrivningskreds, den 11/4 1928.
J. H. Hansen
 Udskrivningschef.

Centraltrykkeriet (C. Ferslew)
 Kjøbenhavn C.

Min far var platfodet. Derfor blev han kasseret. Det har han tit fortalt.

Far "gik på valsen" i ca. 2 måneder efter tiden på Falling Mejeri (se hans notat **5B** side 12)

Da han kom hjem, søgte han ind på Margarinefabrikken Horzia

Aalborg Oplag: Tlf. 1860
 Aarhus Oplag: - 1060
 Viborg Oplag: - 96
 Vejle Oplag: - 2252
 Skive Oplag: - 806
 Nykøbing M. Oplag: - 14
 Fredericia Oplag: - 131
 Odense Oplag: - 6212
 Kbhvn. Oplag: Tlf. Bella 2620
 Horsens Opland: Tlf. 905
 Horsens By Oplag: - 905

MARGARINEFABRIKEN "HORZIA"

v. Chr. Lybro

Telefon Nr. 905
 Giro Nr. 19940

Horsens, d. 5/11 1940

Mejerist Johs. Warum Sørensen har været beskæftiget her paa Fabrikken fra 9/6 1930 til 1/2 1938.

Margarinefabrikken
 "HORZIA"
Chr. Lybro.

Jeg husker, at han sagde: Margarine er den rene gift je' ka' ik' li' vi laver det!

AKTIESELSKABET
DEN DANSKE
MÆLKEKONDENSERINGSFABRIK
(The Danish Condensed Milk Factory Ltd.)

Hovedkontor i Nakskov
Telegram-Adresse: KONDENS
Statstelefon No. 17

POST GIRO KONTO 8336

Fabrikskontoret i Horsens
Telefon No. 558 & 576
MS/JB

HORSENS, 6. November 1940.
Danmark

Herr Mejerist Johs. V. Sørensen,
HORSENS.

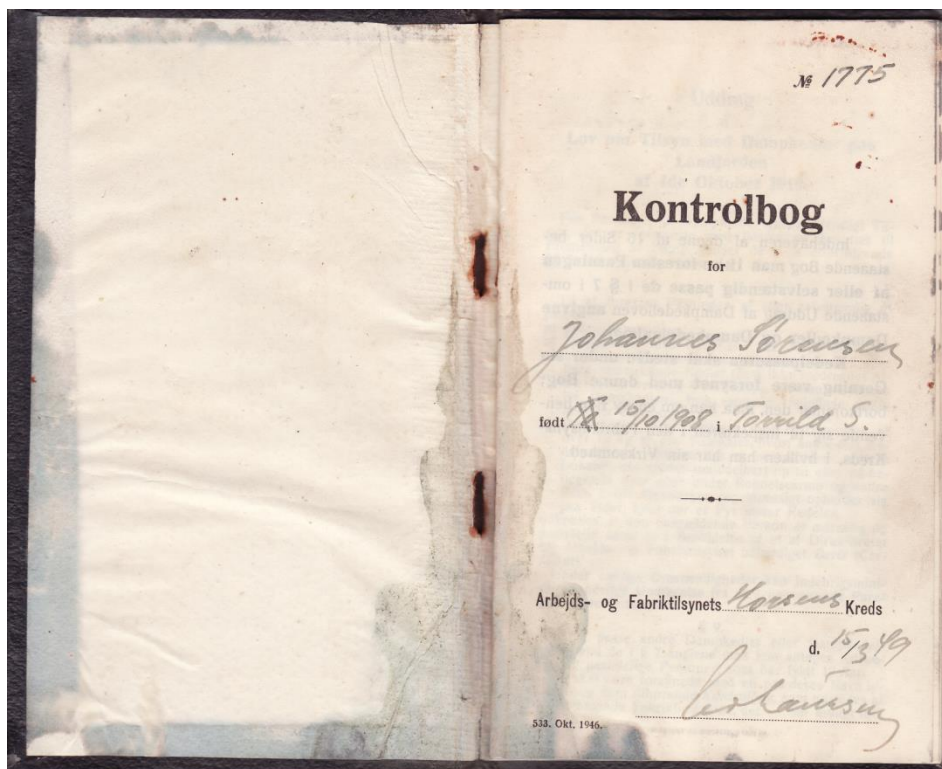
Efter Deres Ønske skal vi herved attestere,
at De har været ansat paa vor herværende Fabrik som
Mejerist i Tiden

25/5 - 4/10 1939,
9/5 - 14/8 1940.

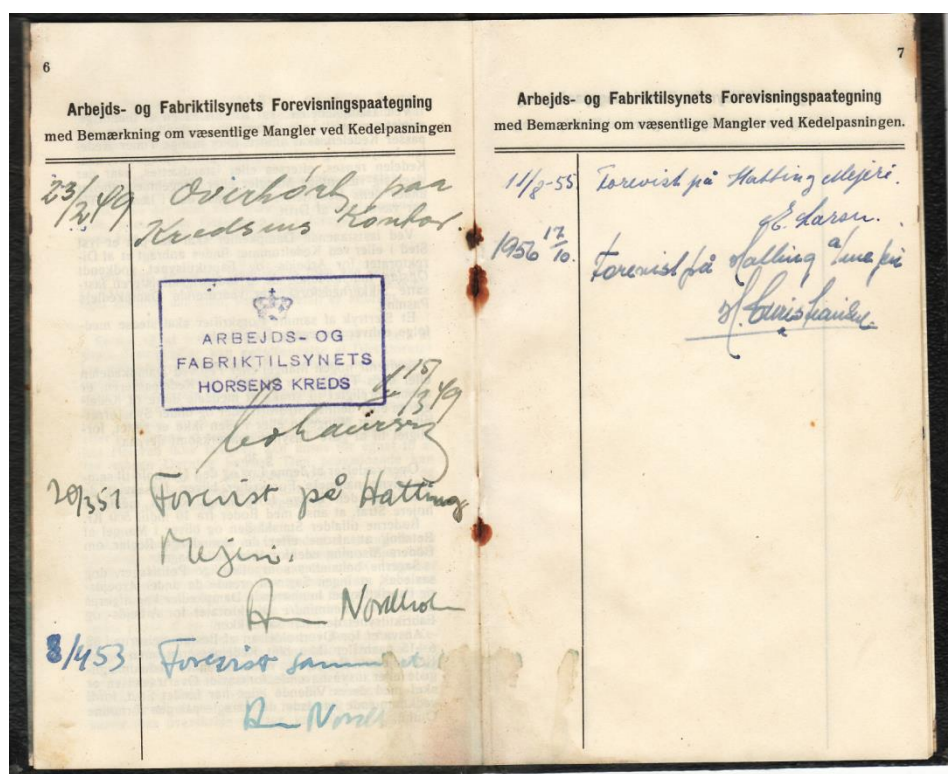
Med Højagtelse
A/s DEN DANSKE MÆLKEKONDENSERINGSFABRIK
(THE DANISH CONDENSED MILK FACTORY LTD.)

[Signature] *Chieudruph.*

Denne kontrolbog fortæller, at far blev arbejdsløs.
Jeg husker, at jeg stod i kø med ham for at få stemplet i sin bog.

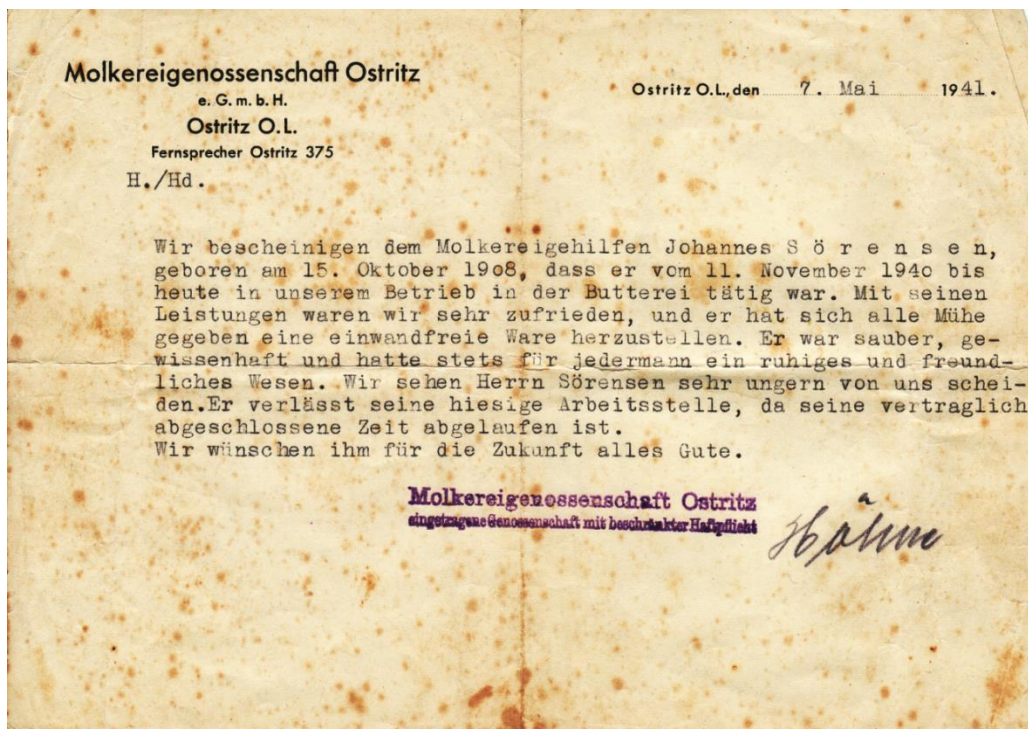
Dengang kunne man ikke få understøttelse, når man blev arbejdsløs, og der var intet der hed dagpenge.

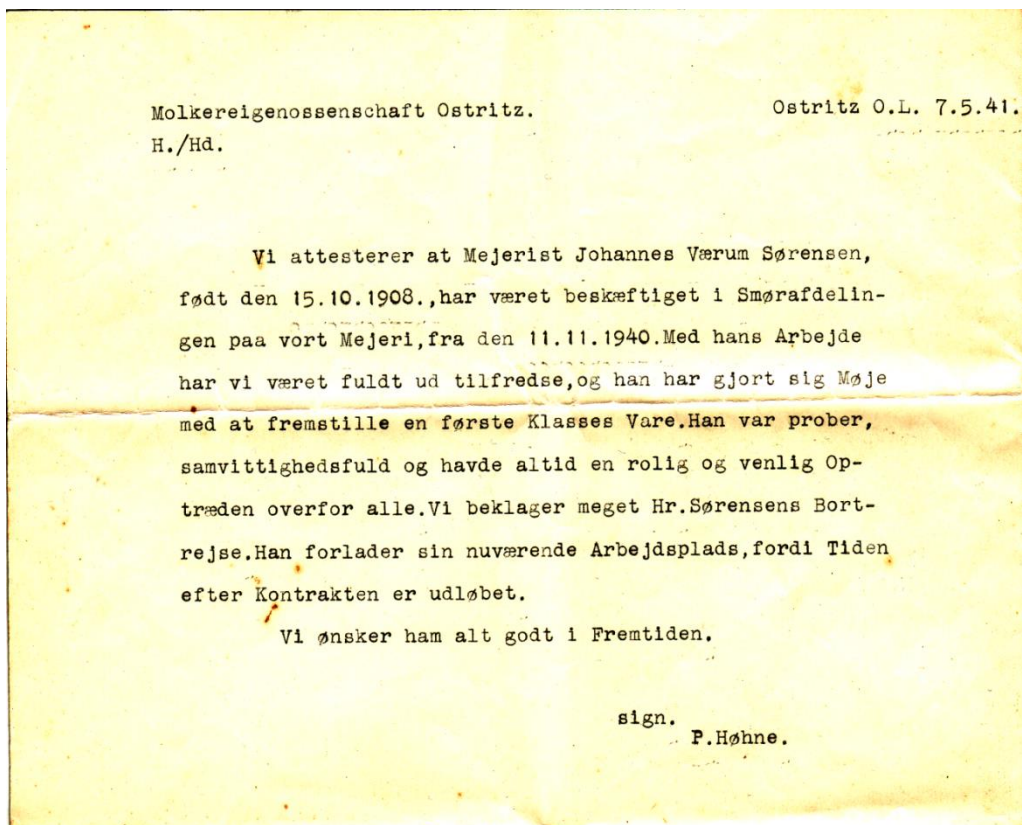
Mejeriet i Tyskland

Mange syntes det var forkert at tage til Tyskland for at arbejde, men det må være deres uforstand, at de kan mene sådan. Min far fik at vide gennem fagforeningen, at der var arbejde i Tyskland, og det valgte han i stedet for at gå arbejdsløs. Han var faktisk nødtvunget til det. Hvordan skulle vi ellers få føden? Al respekt for det!

Her under anbefaling fra mejeriet, hvor han arbejdede.

Anbefalingen oversat til dansk:

Da min far blev alene i december 1946, var det en hård tid for ham, at gå i møde. Det var kort tid efter krigsårene, og han var alene med sine tre piger på 10, 11 og 13 år. En mejerist løn slog ikke til, til de daglige fornødenheder, men han har aldrig beklaget sig.

Jeg husker, at han i sin fritid, sidst på eftermiddagen, gik rundt til familier i et tildelt distrikt, hvor han opkrævede penge til JULENS GLÆDER. Jeg mener det også hed VINTERENS TRØST. Folk kunne på den måde få en lille opsparing. Som kvittering fik de mærker på beløbet, som de derefter klistrede i en lille bog. Ved juletid fik de pengene udbetalt igen. Nu var der lidt ekstra til julemad, gaver osv. - Jeg mindes min far altid kom hjem og fortalte om de oplevelser, han havde på disse ture. Nogle familier var ikke altid behagelige, men de fleste var venlige - nøjagtig som min far altid var. - Han kom glad hjem. For ham var det sociale kendskab til mennesker det væsentligste. Jeg kan med stolthed sige, at min far aldrig har haft uvenner. Han var afholdt af alle, og elsket af familien. Hvad han sagde, var rigtigt. Han tænkte før han svarede. Han var én, man kunne stole på.

I 1947 var min far ansat på Horsens Andelsmejeri. Her lærte han en enke at kende, som også var på mejeriet i flaskeriet. - En dag havde han spurgt, om de ikke skulle "slå kludene sammen". - Han fortalte os piger, at nu skulle vi have en husbestyrerinde. Hun hed Sofie Hansen, og havde en dreng på 11 år, som hed Eli. - Vi var spændte på, hvordan de var, og hvordan de så ud.

En omvæltning blev det naturligvis, både for hende, sønnen og os. Vi skulle lære hinanden at kende.

At det blev til glæde for os alle, lod ingen tvivl tilbage. Fie var en god husmor, dygtig til madlavning, og Eli var jævnaldrende mig. - Far og Fie blev ledsagere resten af deres levetid, men blev aldrig gift. To mennesker

Eli Øehlenschläger Hansen

Sofie Hansen og far

fandt hinanden, og fik det bedste ud af livet.

Vi piger og Eli har aldrig fået legetøj i julegave derhjemme. Vi fik, hvad der var nødvendigt. Sko, støvler og tøj. Min ældste søster fik et år et par skøjter, som skulle skrues på fodtøjet. Disse skøjter gik i arv til os mindre søskende. Jeg husker at skøjterne ofte faldt af vores fodtøj. Nok derfor fik jeg ikke lært at løbe på skøjter.

I begyndelsen af halvtredserne fik far råd til at skifte sin cykel ud med en motorcykel. Her på vej til Sjælland.

Det var naturligvis en brugt motorcykel. (Jeg tror, at han fik "børnepenge" fra kommunen, som han brugte på den måde). Det var en NSU som ret hurtigt blev skiftet ud med en BSA. -

Nu kunne han køre til Hatting Mejeri, hvor han var blevet ansat i 1948 og var i 10 år, og dermed komme 1 time senere af sted om morgenen (han skulle møde kl.5) og derved lidt hurtigere hjem om dagen.

Jeg mindes, at jeg ofte gik ham i møde om sommeren, for at få turen hjem på bagsædet. En af gangene nåede jeg helt til mejeriet. Min far var åbenbart blevet forsinket fra sit arbejde, og gjorde store øjne, da han

så mig vente ved mejeriets indkørsel. Dengang brugte man ikke motorhjelm. Jeg tror ikke det var påbudt ved lov. Man kørte i det tøj, man havde på til de forskellige årstider.

Hatting mejeri. Datering engang i 1960-erne

Min far, Johannes Værum Sørensen, står nr. 4 fra venstre.
Mejeribestyrer Larsen i mørkt tøj og slips i midten .

På et tidspunkt, i 50'erne, blev der midler til en brugt bil. Det var en Renault som var højre styret.

Min far kom glad hjem og viste os den. Vi var selvfølgelig ellevilde af glæde. Jeg husker mekaniker Alfred Skov på Nørretorv, som gjorde bilen i stand. Der var altid et eller andet i vejen med min fars biler. Vi var de første der havde bil i vores og de omkring liggende gader.

Nørrestrandsgade 60

Bilen blev efter et ½ års tid skiftet ud med ovenstående Citroen. I barnevognen ligger min fars yndlingsbarnebarn Susan. Han blev som en kærlig far for hende resten af sit liv.

Ved aftenstide, efter aftenmaden og opvasken, startede far bilen, hvis han var så heldig at kunne det. Kunne han IKKE, brugte han håndsvinget. - Vi kørte tit til Husodde for at bade. Min badedragt var mørkeblå og ulden. Vi svømmede og tumlede alle i vandet, og har den dag i dag gode minder om friluftslivet ved fjorden.

På Hatting Mejeri fratræder mejeribestyrer Larsen i 1957, og derefter tiltræder en ny bestyrer som hed Hartvigsen. Gennem 1 års samarbejde med ham, begyndte min far i fritiden at "læse" til kedelpasser. (Gigten havde plaget ham længe på grund af kulden i de forskellige mejerier).

En tid var slut som mejerist.

Han var stolt, da han havde bestået sin kedelpasser eksamen, og stod med certifikatet i hånden. 50 år gammel.

(Man skal tænke på, at han som barn, gik i skole kun 3 - 4 dage om ugen).

Nr. 15893

Johannes Peter Varum Greusen

født i *Torried* den *17/10* 1908

har i april måned 1958 bestået

Kedelpasserprøven

med pointsantal: maskinlære 9 diktat og regning 7

og er således i følge § 24 i lov nr. 226 af 11. juni 1954 berettiget til som **eksamineret kedelpasser** at forestå pasningen af eller selvstændig at passe enhver dampkedel og ethvert dampkedelanlæg på landjorden.

Direktoratet for arbejdstilsynet, den *17. April* 1958

G. Drachmann

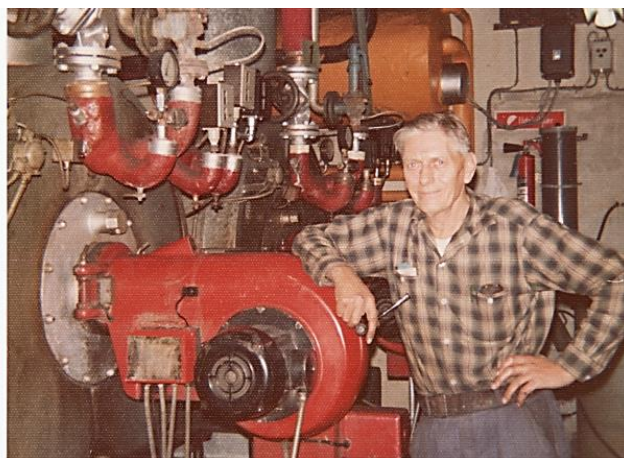
Til at bestå **kedelpasserprøven** kræves som mindste pointsantal: i maskinlære 6 = g og i diktat og regning 4 = g ÷, dog med hovedsum mindst 12 = g.

621.182.2.087.1

021899

Min ældste søster og hendes forlovede hjalp ham med matematik der hjemme, så krydsede vi alle fingre på eksamensdagen.

En ny epoke begyndte. Far fik arbejde hos Poul Petersens Tobaksfabrik som kedelpasser, og var meget glad for det. Jeg husker en overordnet ved navn Kaj Schibler, som far omtalte som et fint menneske. Senere, da fabrikken lukkede, søgte han ind på Jysk Kulsyrefabrik. Da den blev nedlagt, søgte han til Raackmanns Papirfabrik, hvor han blev ansat indtil han gik på pension i 1975. Når folk spurgte, hvorfor han ville holde på arbejdsmarkedet, svarede han: Jeg syntes der skal yngre kræfter til nu. Endelig var han blevet aldersrentenyder, som han selv udtrykte det. Her er det billede, jeg tog af min far den sidste dag hos Raackmann.

Vi havde købt smørrebrød, og kørte hjem til Fie (som var adviseret) og vi nød et par timer sammen med aldersrentenyderen.

I 1976 foreslog jeg mine søstre, om vi skulle give far en tur til Rusland i fødselsdagsgave. Han blev 69 år i oktober dette år, og jeg synes ikke vi kunne vente til hans 70 års dag. Man ved jo aldrig, hvad der kan ske. Den yngste af mine søstre var straks med på idéen. Den ældste skulle ha' ny bil, så hun valgte fra.

Jeg lavede et stort A3 ark med forskellige billeder og udklip. Øverst stod der med store bogstaver

Så rejser vi.

Da vores far fik det overrakt, lo han og sagde: Jamen er det virkelig sandt – er det da rigtigt?

Vi fløj i februar 1977 med Dansk Folkerejser, og var i Moskva og Leningrad i en uge. (60 året efter revolutionen, og Zarens fald)

Aldrig har vi oplevet så meget på få dage. Vi fik en stor dosis kultur under huden, må man sige. Uforglemmelige oplevelser. Jeg kunne skrive en bog om de dage, men fatter mig i korthed.

Vi boede midt i Moskva på Hotel Intourist i tre eller var det fire etager. Lidt forsømt udvendig måske, men rent, og den russiske mad var udmærket (læs min fars notater). Om morgenen fik vi kaffe, the, rugbrød, boller og pølse. Jeg spurgte om jeg kunne få lidt mælk. Lidt efter blev der sat en varm kande mælk på bordet. Det var ikke lige det, jeg havde tænkt mig, og da det var svært at gøre sig forståelig, sagde jeg pænt spasiba. Det eneste russiske ord som jeg kendte, der betød tak. – På hotellet, hvor vi boede, sad der en kone på hver etage med en samovar fyldt med te. Da vi havde oplevet det par dage, stoppede min far op foran hende, smilte og pegede på sig selv, og derefter os: Jeg papa - mine to døtre! Damen nikkede og fortrak ikke en mine. Hun anede selvfølgelig ikke, hvad der blev sagt. Kunne blot tænke sit. Min søster og jeg så stoltheden i hans øjne. På et af hotellerne, hvor vi spiste i Leningrad, var der dækket op, som på et hvert andet hotel her hjemme i Danmark. Pænt og rent, men, men, men, der var tydelige skudhuller, og revner på vægge og loft. Vi fik at vide, af vores russiske guide, der talte perfekt dansk, at disse skudhuller var vidne om krigens tid, da Leningrad blev invaderet af tyskerne. De skulle, og måtte ikke fjernes.

Den første middag på hotellet, hvor vi sad og ventede på maden, tændte min søster og jeg en cigaret, og far sin pibe. Et minut efter blev vi bedt om at rejse os fra bordet. Tjeneren viste os udenfor i et garagelignende, koldt og grimt, stort rum med grå beton vægge og gulv. Tog sin hånd op til sin mund, som om han røg. Han gjorde sig tydeligt forståelig, at kun her måtte der ryges. ”Skik følge eller land fly”. Nu vel! Vi var gæster. Da tjeneren var gået, snakkede vi selvfølgelig om rygeforbuddet. Det var vi **ikke vant til**, og vi havde aldrig hørt om det før i 1977.

Ved ankomsten til Rusland havde vi fået at vide, at det var forbudt at fotografere, og at man ikke måtte tale med politi og gendarmere på gaden. Min søster gik dog alligevel, en dag, hvor vi var på egen hånd, hen til en af dem, for at få at vide hvilken vej vi skulle gå til metroen. Jeg var hurtig til at fotografere, og de lokale folk vendte sig, stod nærmest og måbede.

Billedet taler for sig

Her på hotellet i Moskva

Min far gik med kuglepen og papir hver dag, når vi var rundt på de forskellige steder. Han skrev og skrev på små lapper papir og brochurer, alt imens guiden fortalte, for ikke at glemme sine oplevelser. Da han kom hjem, havde han købt et album til billeder, og brochurer, som han sirligt havde påskrevet med tekst. I dag er jeg den lykkelige ejer af alle papirerne.

Det gør hans datter, nu 77 år, blød om hjertet. Det fortæller mig, hvor lykkelig han var for turen, som han for øvrigt selv udtrykte det flere gange på vores færd: Nu ønsker jeg ikke mere af denne Verden!

”Vores” unge russiske guide havde læst dansk på universitetet i Moskva. Han kendte, og vidste mere end meget om vores Danmark og Danmarks historie. Det duperede os virkelig.

Den russiske metro blev et uforglemmeligt minde. Der var marmor på gulve og vægge. Og de smukkeste vægmalerier, som var omkranset af ornamenter. Næsten paladsagtig. Vi så ikke et eneste stykke papir ligge og flyde. Heller ikke på gaderne. Der var rent over alt.

I begge byer var der kæmpemonumenter. Jeg må sige, at de imponerede os. Det var aldeles uvant for os. – Vi så også Krutshof's gravsted med hans navn. Stedet var ikke holdt vedlige. Stenen var væltet.

Der var kø mange steder ved forretningerne. Her var virkelig køkultur. (det kunne man lære noget af hjemme i Danmark). Man ventede til det var ens tur. Ingen masede på. Min søster og jeg købte en smuk porcelænsvase, en samovar, og ægte Babusjka dukker i stormagasinet GUM, som lå på Den Røde Plads. (Jeg har foræret et af mine børnebørn de få kopek (udtales kjepek) jeg havde tilbage - dukkerne skal de arve).

Min fars åndsliv, og viden om kunst, kunne ligge på et lille sted. (Hans arbejde var målrettet og vigtigst for ham) Han fulgte med i tidens strømninger, og mest af alt, politik. Han havde aldrig været i teater. Ikke set en ballet, og heller ikke opera.

Men nu og her var der rig mulighed for det hele, og det benyttede vi os af. Kunst og kultur var for folket. Billetpriiserne var billige for alle. Den mulige kunst var ikke at foragte. Min far sugede det til sig. På et mindre teater Malyj så vi operaen Barberen i Sevilla. En aften ballet på Kirov Theatre i Leningrad. Vi besøgte utrolig mange katedraler. Lenin Mausoleet var en selvfølge. Vi stod længe i kø dér. Min far og jeg gik over på den Røde Plads igen om aftenen, blot for at opleve pladsen en gang til. Sneen faldt lyserød fra himmelen, da vi stod ved lænkerne foran mausoleet. Pladsen var selvfølgelig oplyst med røde spots. En oplevelse, som vi aldrig glemmer.

Min far ringede ofte efter vores hjemkomst, og frem til hans død. ”Skynd dig - tænd for TV. Den røde Plads er på skærmen - tænk dér har vi stået, maggidut!

DSB rejsebureau Nørre

Afsender

Lokal tlf

Ref

Dato

bja

10/01 77

DSB Rejsebureau

7100 Vejle
Borgvold

Modtager

Lokal tlf

Ref

Dato

INDTEGNINGSBEKRÆFTELSE

Forudbestilte flyvebilletter.

Med tak har vi modtaget Deres indtegnning af

3

deltagere.

Afrejsedato:

26/02

Johs. Porsen Waprum
Ase Danielson
Margit Gade

til	Heringsgrad/Maskera	dage	7	tekn. arranger	Nørre
-----	---------------------	------	---	----------------	-------

Hotel:	via Intourist.
Måltider:	fuld pension
Værelsetype:	1 DV 1 EV
Bemærkninger:	EV bestilt, betales hvis leveres direkte til hotel/ rejselider.

Priser	pro pers.	i alt
Grundarrangement	1395	4185
Tillæg for eneværelse	se bemærkning	
Diverse tillæg		
Lufthavnsskat		
Afbest.forsikr.		
I alt		4185

Et depositum på kr. bedes snarest
indbetalt/har vi med tak modtaget.

Restbeløbet for rejsen og eventuelle andre ydelser
bedes indbetalt ved udlevering af afrejsepapirer ca. 8
dage før afrejsen.

Rejsen er underkastet de af Danmarks Rejsebureau For-
ening fastsatte betingelser for selskabsrejser, samt de i
programmet nævnte afbestillingsbetingelser.

**VI BEDER DEM VENLIGST KONTROLLERE, AT DERES
PAS ER GYLDIGT!**

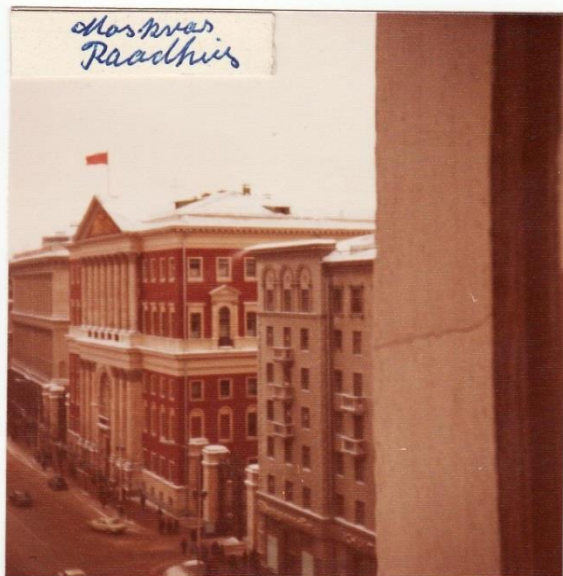
DSB rejsebureau Nørre
Frederiksborggade 42
1360 København K

Telefon
(01) 13 34 42

Telegram
Noerrreise
Telex
27 230

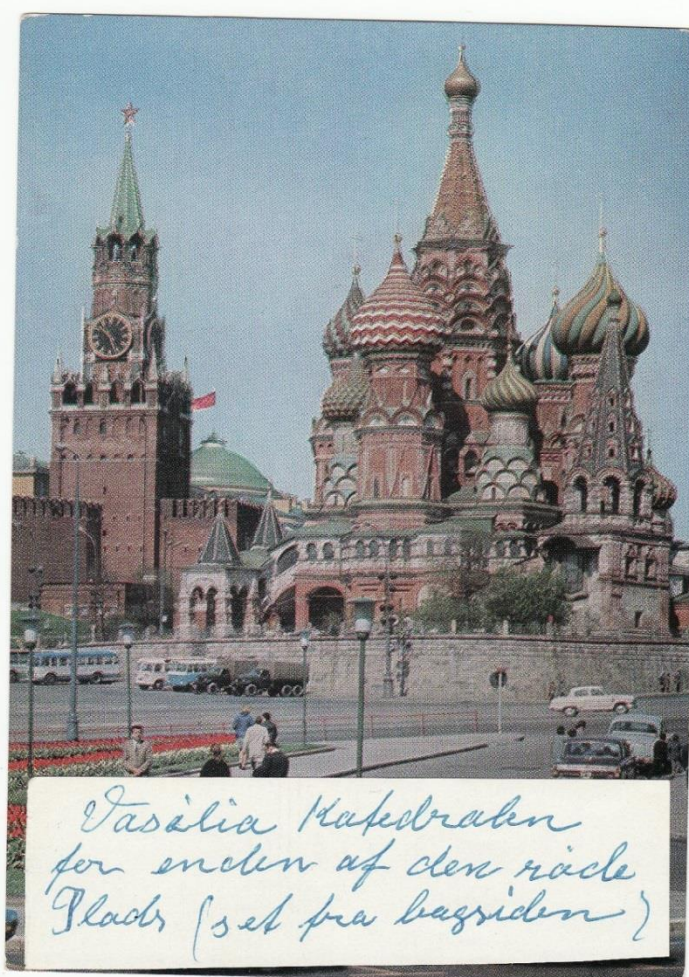
Postgiro
640 4804

Rådhuset set fra hotelvinduet - februar 1977

Der er i Moskva
32 Løjer for hver 2000
indbyggere

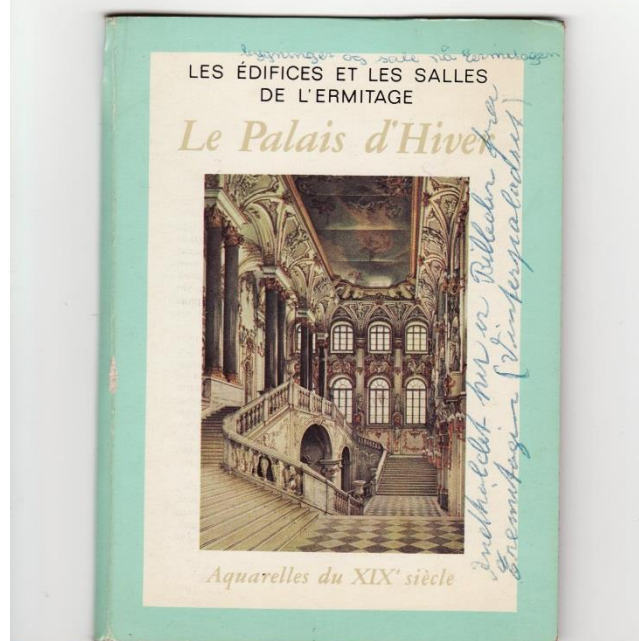
Glædeligheden i Moskva
10 Kopek (80 Øre) per etode
per kvadratkilometer (1976-77)
alle har ret til en Lejlighed
der man måler størrelse og
dyrere Lejligheder

én af fars optegnelser på turen
til Moskva og Leningrad

Leningrad dækker et areal paa 606 Kwadrat km. Indbyggertal. 1976 4,400,000
Hovedgaden hedder "Nevski Prospekt" og er 11 km lang
Tauris Palads Vinterpaladset som ogsaa kaldes "Ermitagen" har 1000 Sale og 20 km Gang og saa mange Kunstgenstande findes deri at vil man se det hele og afre 1 minut paa hver genstand vil det tage 8 dage at gennemgaa det
Leningrad mistede under anden Verdenskrig godt en Mill. mennesker hvoraf de $\frac{2}{3}$ døde af sult.

der maatte i Taktiden ikke bygges højere Huse i Leningrad en Vinterpaladset kun Taarn og Skovene

optegnelse fra Leningrad

én af de daglige optegnelse

Sommerspaladset Leningrads første Hus
er nu museum

{ et hus i Tale i Vinterpaladset 20 km gaa
{ smadning klasket for guldmynt. } for at se det
helt

Pushkin anlagt a P. den 11.
Pulavoe blaa

400 m. lang admiralticket
Havsgælden paa foden af indsejlingssøjler

Parkintakket med fire Heste

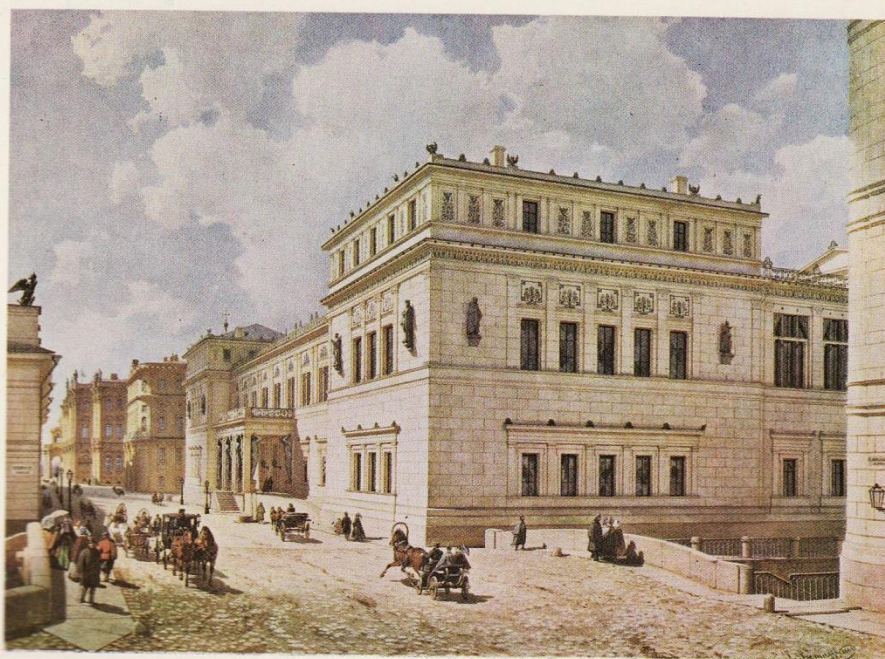
Isaks kæftedrater over for Astoria

Blodsirke hvor Zar Aleksander d. II blev
myrdet i 1882 skal nu kaldes Mosaikmuseum
ingen maatte bygge Højer huse
i Høiden end Vinterpaladset.

over en million dødt i II Krig 40-45
2/3 af sølt

14 august 21

Ermitageslottet Leningrad

Здания и залы Эрмитажа

НОВЫЙ ЭРМИТАЖ

Акварели XIX века

Réalisation et texte de A. Voronikhina

Составитель и автор текста А. Н. Воронихина

*Hvis et øjeblik vil se alle
kunstgenstandene i Ermitagen
og vil ofte et minut fraa hver
kunstgenstand vil det tage
ham ofte der at blive færdig
med at se det hele*

© Éditions d'art Aurore, Leningrad, 1976
Издательство «Аврора», Ленинград, 1976

28-2-77 Kl. 9

Morgenmad Røghrød eller Franskbrød med ~~æggekage~~
~~Løg~~ med hakkede grøntsager og et glas
 Tomatjuice, Æggekage, Baller med Gyllefig og Kaffe
 mere erindres ikke da jeg ikke kunde
 overbemme mere

Sist seengår Kl. 10³⁰ til en katedral hvor
 Peter d. Skole laa begravet under en
 mægtig stor Sarkofag af en stensort som
 var hvidt grø Ural. Bevaringen an. mange
 flere hvis sarkofager ogsaa beindredes
 var begravet samme sted. en mægtig
 Katedral hvor der kun var beregnet nogle
 plads til Tharen alle andre Kirkegængere
 maatte stå op

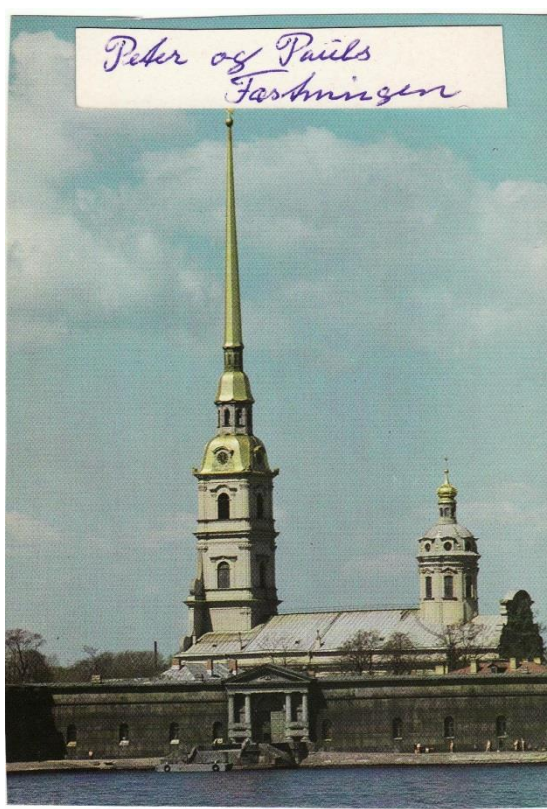
derefter Tår til Gt. Pauls forstningen som
 ligger ud til Krevalladen en mægtig
 med dødens port ud mod flodens
 grænsted hvor de dødsdømte
 (nærmest politiske fanger) blev ført ud
 til graven an. skæben til henrettelse
 30 km længere oppe ad Krev. derfor
 altid (foto viser disse og und. Billedet taget af
 middag Kl. 13. eller senere)

Fiskepartij med hakkede Grøntsager m.m.

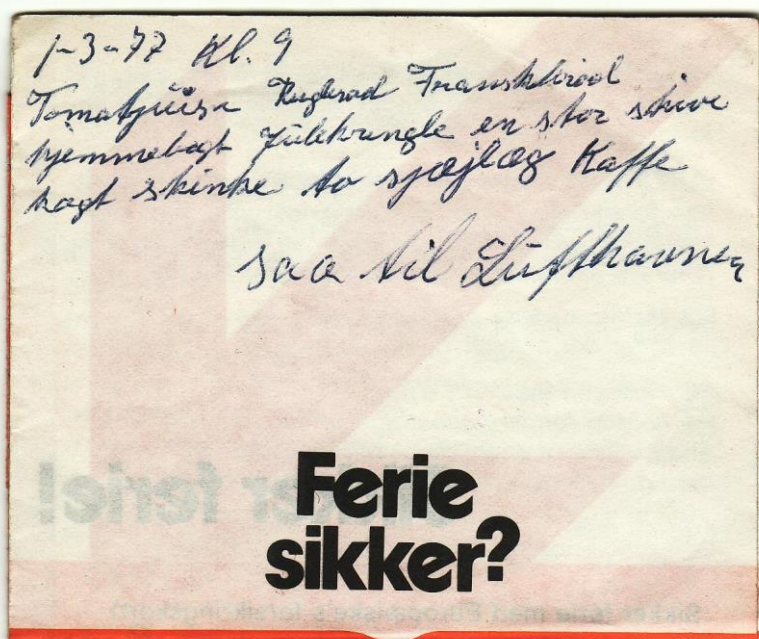
Suppe med rødder til
 Æggekage med Gynagel
 Gødderret med Ærter, blomster og Kirscher
 Kaffe. — Fiskemiddag med middagsvæn

Kl. 18 aftensmad

- I Raadssalat med æblemos med Blommulemarade
- II Karbonader m. kogt Ris
- III til Thun Røghrød Franskbrød med Smør &
 formagte Kager med Rosiner i.

optegnelse 4 inden hjemturen

En uges ferie, i slut februar og begyndelsen af marts 1977, er nu slut.

Min far havde i sin alderdom en lille ”kaninfarm” som han og Fie elskede at ta’ ud til efter middagssøvnen.

far med sin sidste bil

Han var på mange kaninudstillinger, og blev flittigt præmieret. De fik en rigtig god tid derude ved kaninerne. I dag er der golfbane, Horsens Golfklub, hvor min far havde sine kaniner.

Jeg mindes, hvor ondt det gjorde ham og Fie, da kommunen sendte meddelelsen, at der skulle etableres en golfklub. Det var som om, han ikke mere havde noget at se frem til i alderdommen. Hverdagen – ja tilværelsen blev ændret brat.

”Der er ik’ noget, at gøre ve’et”, sagde min far.

Det samme sagde han, da han var døende. Der er ik’ noget at gøre ve’et!

Og det var jo så sandt, som det var sagt.

Et arbejdsomt, trofast, ærligt, afholdt og elsket menneske er ikke mere og dog!!!

Min far blev 79 år. Sov ind i april 1988.

Margit V. Gade,
Bygaden 60 B, Stensballe,
8700 Horsens

Det grønne hus.

Det ligger nordvest for Horsens
på Nørremarken
ved siden af den ny golfbane
der langsomt skærer sig vej
til huset - det grønne
det er min fars - på kommunens jord
han fik det op at stå i halvtredserne

det var her han tog ud
til sine kaniner
efter endt arbejdsdag
på Kulsyrefabrikken

de fleste har set huset
i forbifarten -
det har haft mange farver
gennem årenes maling
- nu bærer det tydelige spor
af den grønne
som var for god til at blive kasseret

hans tegnebog bar synlige mærker
af 30ernes arbejdsløshed
- nu skriver vi 1985

her i det grønne
bar han bekymringerne ud
når han fik dem for tæt på huden,
her - fandt han glæder
og overskud
til at udholde livet.

Nu er jeg her
står i sjasket, brunt sne
har ikke noget ærinde
men huset kaldte tavst
- da jeg kørte forbi

mine tanker løber omkring
de tomme kanin bure,
de mange flidspræmier,
den forladte spade
og træskoene

- lugten af fortiden
der gik alt for hurtigt

jeg hører min fars stemme
glad overrasket - fordi jeg kom,
ser hans ansigt tydeligere end nogensinde
i det tomme hus

sammen går vi
til hyldebærtræet
med den blåkantede hvide spand
- kaster bærrerne
og vores sommerglade latter deri

alene
sætter jeg ny fodspor
i sneen

huset er pludselig - gråt!

